

REISVERSLAG NR 15 VAN FRED EN NELIE MET DE ALCEDO.

We zijn blij dat we op de supersnelle veerboot naar het eiland Hydra zitten. Die creëert zijn eigen wind wat een beetje verkoeling geeft. Het is zo warm dat een man aan boord een fles water in zijn hoed giet en die ter verkoeling op zijn hoofd zet. Het plaatsje Hydra is prachtig. Hele nauwe

Gemotoriseerd verkeer is hier echt onmogelijk.

straatjes met trappen. Er rijdt geen gemotoriseerd verkeer en alle transport gebeurt met muilezels die rustig met zware lasten rondsjokken in de hitte. Erg

schilderachtig en wij sjokken bezweet ook rond in de straatjes en op de stijle trappen. We zijn blij dat er twee museums zijn met een goed werkende airco, waar we zo af en toe onze toevlucht zoeken.

Klooster op Hydra in de stijl van Escher.

Terug in Ermioni dwingt de hitte ons tot een siësta. Zelfs de WCbril voelt erg warm. Morgen nog inkopen doen en dan zo snel mogelijk weer ankeren in baaien waar we van het schip zo in het heldere water van 31 graden kunnen springen.

Er staat geen wind en we besluiten dan ook op de motor naar een baai 13 zeemijl verder te varen. In de baai Ververoudha laten we het anker vallen voor een strand met badgasten en springen gelijk in het water om daarna siësta te houden in de kuip onder het zonnedakje. Na enige tijd wordt er van het strand een paar keer 'kapitein' geroepen. Onder het zonnedakje door glurend zie ik een politieagent staan gebaren dat ik met de bijboot naar land moet komen. Aangekleed en naar het strand geroeid krijg ik te horen dat ik te dicht bij het strand lig. In Griekenland moeten boten minstens 200 m verwijderd blijven van een zwemstrand. Vind ik eigenlijk best wat voor te zeggen met al die speedboten en waterscooters hier. We zoeken een andere plek in de baai en belanden op een prachtige afgelegen plek met een mooi strand waar haast niemand komt. We kunnen wandelen op

zandplaten die net boven het water uitkomen. Dat geeft een beetje

Waddenzee gevoel. Op het strand staat een verlaten zonnedak met wat oude stoelen waar we dankbaar gebruik van maken. We besluiten hier een paar dagen te blijven liggen om in volledige ruststand de hittegolf over ons heen te laten gaan. Nelie ontdekt een plek waar een soort zeekraal groeit en 's avonds eten we zeekraalstampot, maar dat valt een beetje tegen. De Griekse zeekraal is nogal droog en houderig, niet zo sappig als die van de Waddenzee.

Morgen gaan we na vier dagen weer op pad. Het plan is dat ik Nelie 's ochtends vroeg eerst de mast in hijs om proberen te zien wat de schade is van het afgebroken toplicht. We willen dat 's ochtends doen want als de zon schijnt is de mast te heet om je aan vast te kunnen houden. Maar als we 's ochtends wakker worden waait het 4 Bft en we liggen aan lagerwal op 10 m van een rotsrichel onder water. Achter het schip is het 1,2 m diep, dat is nog voldoende. Maar het is geen goed plan meer om Nelie omhoog te hijsen. Stel je voor dat ze boven in de mast zit en het anker begint te krabben. Dan zou ik op de motor weg moeten varen met Nelie boven in de mast. Lijkt ons geen goed idee. Die klus kan nog wel even wachten. We halen het anker op en varen tegen de wind op de motor naar de 14 zeemijl verder gelegen plaatsje Kilada. De laatste 4 zeemijl zeilen we alleen op de fok zodat

het zonnedakje kan blijven. We varen voorbij de plek waar Willem Alexander en Maxima hun zomerhuisje hebben, maar om daar vlak langs te varen moeten we het laatste stuk weer tegen de wind in motoren en dat vinden we zonde. Zo belangrijk is het ook niet om dat te zien. Op Google Maps kunnen we bij wijze van spreken in de tuin kijken. Op honderd meter van de kade van Kilada laten we het anker vallen in een beschutte baai en duiken gelijk het water in.

Deze bidsprinkhaan is de hele dag met ons meegevaren.

We willen in Kilada water tanken en gaan met de bijboot naar de wal om te ontdekken hoe dat is te regelen. Van een charterboot met een groep Nederlandse jongelui horen we dat er meestal geen water uit de kranen komt en als het wel komt is het een beetje zout. Als dat bevestigd wordt door anderen besluiten we met water tanken te wachten tot de volgende haven. Het is inmiddels vrijdag en we willen morgen met de bus naar de hoofdstad Kranidi. Helaas die rijdt niet in het weekend en we besluiten een scooter te huren. Een goede gelegenheid om wat van het binnenland te zien. Voor € 20 huren we een scooter die we zaterdag en zondag kunnen gebruiken. De bergen rondom de baai zijn versluierd door een grijsbruine nevel die ook een beetje branderig ruikt. Het blijkt te komen van de bosbranden bij Athene wat toch zo'n 90

km verwijderd is. Overal in de taveernes staan de televisies aan en kijken de mensen naar de branden.

Zaterdagochtend gaan we met de scooter naar Kalidi, de hoofdstad van de regio. Bij toeval komen we direct in het stadscentrum, waar we een terrasje zoeken met gepensioneerde mannen die zoals altijd levendig de politiek bespreken.

Er zijn altijd wel een paar mannen bij die in het buitenland gewerkt hebben en graag willen laten horen dat ze Duits of Engels spreken. Wij vinden dat de gezelligste terrasjes. Zoals gebruikelijk bestellen we café frappe (ijskoffie die je drinkt met een rietje, heerlijk). Zo goedkoop hebben we het nog nooit gehad; € 3,60 voor twee glazen ijskoud

water, twee grote glazen café frappe en twee kleine appelgebakjes. Wat een verschil als je in het binnenland bent en niet aan de kust waar de toeristen zitten. Daar betaal je zeker het dubbele en krijg je er geen gebakje bij. Het is ons opgevallen dat uit eten gaan een stuk goedkoper is dan in Nederland terwijl de supermarkten en stuk duurder zijn. Op de terugweg door het golvende droge heuvellandschap met uitgestrekte olijfboomgaarden die geïrrigeerd worden willen we langs de kust rijden en staan op een gegeven moment praktisch voor het zomerhuisje van Willem

Alexander en Maxima.

Het droge binnenland dat met zijn verwaarloosde en verlaten huizen een arme indruk maakt.

Morgen gaan we langzaam richting de grote stad Navplion om een tandarts te zoeken. Bij mij is een kies afgebroken en uit een andere is de vulling verdwenen. Ook heeft Nelie dringend een kapper nodig.